

ОДЛУКА којом се доноси Закон о измјени и допуни Закона о уступању предмета од стране Међународног кривичног суда за бившу Југославију Тужилаштву Босне и Херцеговине и ко

Користећи се овлаштењима која су ми дата чланом V Анекса 10 (Споразум о цивилној имплементацији Мировног уговора) Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, према којем је Високи представник коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења поменутог Споразума о цивилној имплементацији Мировног уговора; и посебно узевши у обзир члан II. 1. (д) горе наведеног Споразума, према којем Високи представник “пружа помоћ, када то оцијени неопходним, у изналажењу рјешења за све проблеме који се појаве у вези са цивилном имплементацијом”;

Позивајући се на став XI. 2. Закључака Конференције за имплементацију мира одржане у Бону 9. и 10. децембра 1997. године, у којем је Савјет за имплементацију мира поздравио намјеру Високог представника да искористи свој коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења Споразума о цивилној имплементацији Мировног уговора како би помогао у изналажењу рјешења за проблеме, како је претходно речено, “доношењем обавезујућих одлука, када то буде сматрао неопходним”, у вези са одређеним питањима, укључујући (у складу са тачком (ц) овог става) и “мјере у сврху осигурања имплементације Мировног споразума на читавој територији Босне и Херцеговине и њених

ентитета”;

Позивајући се даље на тачку 12.1. Декларације Савјета за имплементацију мира, који се састао у Мадриду, 15. и 16. децембра 1998. године, у којој се јасно каже да Савјет сматра да успостављање владавине права, у коју сви грађани имају повјерење, представља предуслов за дуготрајни мир и самоодрживу економију која је у стању да привуче и задржи стране и домаће улагаче;

Имајући у виду учињене напоре на остваривању оснажене стратегије за реформу правосуђа како би се ојачала владавина права у Босни и Херцеговини и њеним ентитетима у 2002/03, што је одобрио Управни одбор Савјета за имплементацију мира 28. фебруара 2002. године;

Присјећајући се Резолуције Савјета безбједности Уједињених нација бр. 1503 (2003) и изјаву предсједника Савјета безбједности (С/ПРСТ/2002/21), од 23. јула 2002. године којом се даје подршка стратегији Међународног суда за бившу Југославију (“МКСЈ”) на основу које ће истраге бити завршене до краја 2004. године, све радње у првостепеном поступку до краја 2008. године, а комплетан рад Суда у 2010. години (С/2002/678), с тим да ће се Суд у свом раду концентрисати на кривично гоњење и суђење највишим вођама које се сумњичи да су најодговорнији за злочине у оквиру надлежности МКСЈ-а, док ће суђења оним који су мање одговорни бити уступљена одговарајућим надлежним домаћим судовима уз јачање способности тих судова да обављају тај посао;

Констатујући да је Савјет безбједности изјавио да се претходно поменутом Стратегијом окончања рада МКСЈ-а ни на један начин не омета обавеза земаља да проводе истраге које се односе на оптуженалица којима се неће судити на МКСЈ-у и да предузимају одговарајуће радње у вези с подизањем оптужница и кривичним гоњењем, имајући истовремено на уму да МКСЈ има примат над домаћим судовима;

Имајући у виду да је јачање домаћих правосудних система од кључне важности за функционисање правне државе уопште, а поготово за provedбу стратегије окончања рада МКСЈ-а;

Имајући у виду такође да је у свом коминикеу донесеном након састанка у Сарајеву 26. септембра 2003. године, Управни одбор Савјета за имплементацију мира узео у обзир Резолуцију Савјета безбједности Уједињених народа бр. 1503, којом се између осталог, позива међународна заједница да подржи рад високог представника у успостављању Вијећа за ратне злочине;

Констатујући напредак постигнут у развоју капацитета Посебног одсјека за ратне злочине Суда Босне и Херцеговине и Посебног одјела за ратне злочине Тужлаштва Босне и Херцеговине;

Констатујући такође да је развој тог капацитета понекад онемогућен услед непрепознавања правних специфичности везаних за уступање предмета од стране МКСЈ-а ;

Свјесни нарочито да одређене одредбе домаћег законодавства у примјени на предмете које МКСЈ уступа Босни и Херцеговини могу представљати сметњу за ефикасно суђење у домаћим судовима;

Уз жаљење што, међутим, органи власти у Босни и Херцеговини нису посветили одговарајућу пажњу промјенама у законодавству неопходним како би се олакшало кривично гоњење и суђење у предметима које уступа МКСЈ;

Посебно свјесни хитности да се овакве одредбе измијене и допуне;

Узевши у обзир и размотривши све наведено, Високи представник доноси следећу

одлуку

којом се доноси Закон о измјени и допуни Закона о уступању предмета од стране Међународног кривичног суда за бившу

**Југославију Тужилаштву Босне и Херцеговине и кориштењу доказа
прибављених од Међународног кривичног суда за бившу
Југославију у поступцима пред судовима у Босни и Херцеговини**

(“Службени гласник Босне и Херцеговине”, бр. 61/04)

Закон који слиједи као саставни дио ове одлуке ступа на снагу као што је утврђено у члану 3, на привременој основи, све док га Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине не усвоји у истом облику, без измјена и допуна и без додатних услова.

Ова одлука ступа на снагу одмах.

Ова одлука се одмах објављује у “Службеном гласнику Босне и Херцеговине”.

Сарајево, 16. јуни 2006.
Др. Кристијан
Шварц - Шилинг
Високи
представник

ЗАКОН

**О ИЗМЈЕНИИ ДОПУНИ ЗАКОНА О УСТУПАЊУ ПРЕДМЕТА ОД СТРАНЕ
МЕЂУНАРОДНОГ КРИВИЧНОГ СУДА ЗА БИВШУ ЈУГОСЛАВИЈУ ТУЖИЛАШТВУ
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ И КОРИШТЕЊУ ДОКАЗА ПРИБАВЉЕНИХ ОД
МЕЂУНАРОДНОГ КРИВИЧНОГ СУДА ЗА БИВШУ ЈУГОСЛАВИЈУ У ПОСТУПЦИМА
ПРЕД СУДОВИМА У БОСНИИ ХЕРЦЕГОВИНИ**

Члан 1.

(Измјена и допуна члана 2.)

(1) У члану 2. (*Уступање предмета од стране МКСЈ*) Закона о уступању предмета од стране Међународног кривичног суда за бившу Југославију Тужилаштву Босне и Херцеговине и кориштењу доказа прибављених од Међународног кривичног суда за бившу Југославију у поступцима пред судовима у Босни и Херцеговини (*“Службени гласник Босне и Херцеговине”, бр. 61/04: у даљем тексту; Закон*), иза става (4) додаје се нови став (5) који гласи:

“(5) Изузетно од одредаба става 4. овог члана и одредбе члана 139. став 4. Закона о кривичном поступку Босне и Херцеговине, Суд доноси рјешење о притвору или пуштању на слободу уступљеног лица, што је прије могуће, али најкасније у року од 48 сати од времена када је тужилац поставио захтјев за одређивање притвора.”

(2) Досадашњи ставови (5) и (6) члана 2. Закона постају ставови (6) и (7).

Члан 2.

(Ступање на снагу овог закона)

Овај закон ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у *“Службеном гласнику Босне и Херцеговине.”*